

Angela Boškin

21. tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

Bilten

ŠOLSKI CENTER
Novo mesto

Srednja zdravstvena in
kemijska šola

Novo mesto, 8. april 2016

ORGANIZACIJSKI ODBOR

TEKMOVALNA KOMISIJA

Damjana Papež, predsednica tekmovanja, Srednja zdravstvena in kemijska šola, ŠC Novo mesto

Marija Verbič, predsednica skupnosti zdravstva, farmacije, kemije in kozmetike
Metod Češarek, Center RS za poklicno izobraževanje, višji svetovalec

ODGOVORNE OSEBE

za tekmovalni del: Mateja Kržičnik, Vida Novinec, Petra Žibert

literarni natečaj: Janja Florjančič

likovni natečaj: Tadeja Lamut, Marjanca Velkavrh

Vprašanja za tekmovanje iz stroke je sestavila dr. Ljiljana Leskovic, Fakulteta za zdravstvene vede Novo mesto.

KAZALO

1 NAGOVOR DIREKTORJA	4
2 NAGOVOR RAVNATELJICE	5
3 NOVO MESTO – SREDIŠČE DOLENJSKE.....	6
4 ZDRAVSTVENA ŠOLA NA DOLENJSKEM	7
5 RAZPIS.....	9
6 VABILO	11
7 PROGRAM TEKMOVANJA	12
8 PRED TEKMOVANJEM.....	13
9 DRŽAVNO TEKMOVANJE ZDRAVSTVENIH ŠOL SLOVENIJE	14
9.1 TEKMOVANJE IZ ZNANJA.....	14
9.1.1 SEZNAM TEKMOVALCEV IN MENTORJEV TEKMOVANJA ZA PROGRAM ZDRAVSTVENA NEGA.....	14
9.1.2 SEZNAM TEKMOVALCEV IN MENTORJEV TEKMOVANJA ZA PROGRAM BOLNIČAR-NEGOVALEC.....	17
9.1.3 STROKOVNA TEKMOVALNA KOMISIJA	18
9.1.4 POROČILO O TEKMOVANJU	18
9.2 LITERARNI NATEČAJ.....	20
9.2.1 SEZNAM TEKMOVALCEV IN MENTORJEV	20
9.2.2 NAGRAJENI LITERARNI PRISPEVKI	23
9.3 LIKOVNI NATEČAJ	33
9.3.1 SEZNAM TEKMOVALCEV IN MENTORJEV	33
9.3.2 NAGRAJENI LIKOVNI PRISPEVKI.....	36
10 STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE IN OGLED RAZSTAVE.....	39
11 SREČANJE NA TEKMOVANJU	40
12 ZAKLJUČNA SLOVESNOST Z RAZGLASITVIJO REZULTATOV	42
13 TEKMOVANJE SO OMOGOČILI	44
14 PRI NASTANKU BILTENA SO SODELOVALI	45

1 NAGOVOR DIREKTORJA

So dnevi, ko pokončno in vztrajno hodimo po poti, ki smo si jo začrtali. Hodimo z vnemo in zavestjo, da nas bo pripeljala do določenega cilja. In so dnevi, ko se ozremo nazaj na prehojene poti ter se nasmehnemo nad spoznanjem, kaj vse smo že dosegli, koliko ovir smo že premagali, kaj smo doživeli in koliko novega smo se naučili. Pa ne le zase, temveč tudi za druge. Znanje je namreč dragoceno, če ga lahko uporabimo v službi sočloveka, za njegovo blaginjo.

Delo za človeka in s sočlovekom vsakemu predstavlja poseben izziv. Zaobjema namreč tako teoretična znanja kot spretnosti in zaokroža odnos, ki ga s tem ustvarimo. Dober in trden odnos pa je vrlina, ki se jo zavedajo poleg zdravstvenih poklicev tudi ostali programi, za katere izobražujemo mlade na Šolskem centru Novo mesto.

Osebno zadovoljstvo, srčnost, strokovnost in etična drža ter moralne vrednote plemenitijo delo in osebnost vsakega posameznika; prav posebej želimo to spoznanje približati bodočim zdravstvenim poklicem s področja srednjega strokovnega, srednjega poklicnega ter poklicno-tehniškega izobraževanja. Vsak učitelj s svojim strokovnim znanjem prispeva k lastni uspešnosti in uspehu ustanove. Za ugled svojega poklica in šole skrbimo z odgovornim delom in doslednostjo, saj s tem mladim omogočimo razviti talente in pozitiven odnos do učenja in dela. Neprestano sledenje novostim z zdravstvenega področja nas peljejo po poti odličnosti in nam pomagajo razvijati in krepiti tudi naš osebni življenjski slog.

Športna dvorana Leona Štuklja, sodobno opremljeni kabineti, laboratoriji in učilnice omogočajo mladim poleg kvalitetno podanega znanja optimalne pogoje za razvoj njihovih potencialov, za katere verjamemo, da niso majhni. Prepoznati in spodbujati znamo številne dobre ideje. Ponosni smo, da lahko mladim nudimo kvalitetno učno okolje.

Zavedamo se, da so mladi naš potencial in naša prihodnost. Lepo je čutiti, da mladim tudi naš zavod pri tem lahko pomaga in s svojim delovanjem doprinese k družbenemu razvoju. Šolski center Novo mesto, v okrilju katerega deluje tudi Srednja zdravstvena in kemijska šola, ves čas sledi viziji soustvarjati šolo učenja za življenje. Vse temelji na spoznanju, da vplivamo na mlade ne le z besedami, pač pa tudi z dejanji in zgledom.

Napori, uspehi in številni dosežki dijakov in profesorjev soustvarjajo našo sedanost, ki jo bodo ocenjevali naši znanjci. Trudimo se, da se bodo nanjo ozirali s ponosom, kot se oziramo mi na doslej prehojene poti.

Štefan David, univ. dipl. inž.,

direktor Šolskega centra Novo mesto

2 NAGOVOR RAVNATELJICE

Po pustih zimskih dneh smo le dočakali pomlad in prve tople sončne žarke, ki vsem dajejo potrebno novo energijo, da osvojimo vse zastavljene cilje, ki nas še čakajo v šolskem letu 2015/16.

Prihoda pomladi smo se letos v Novem mestu še posebej veselili, saj smo bili na naši šoli organizatorji Državnega tekmovanja srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin. Veseli me, da so se tekmovanja udeležile prav vse zdravstvene šole Slovenije. Čestitam mentorjem in sodelujočim dijakom, da so kljub

številnim službenim in šolskim obveznostim našli motivacijo in čas za pripravo ter učenje, da so pridobljeno znanje pokazali pri strokovnem teoretičnem delu tekmovanja. Čestitke vsem mladim literatom za pripravo izvirnih literarnih prispevkov, s katerimi so se udeležili literarnega natečaja. Iskreno pohvalo namenjam tudi talentiranim umetnikom, ki so tekmovali v okviru likovnega natečaja in ga obogatili s svojimi izjemnimi deli. Lepo je vedeti, da je med bodočimi zdravstvenimi delavci toliko nadarjenih in znanja željnih dijakov. Na naši šoli si pri dijakih še posebej prizadevamo uzavestiti misel, da je znanje pomembna vrednota, ki jim bo omogočila polno in kvalitetno življenje. Ko znanje povežemo še s sposobnostmi oziroma spretnostmi, nadarjenostjo in natančnostjo, pa je uspeh resnično zagotovljen, kar dokazujejo vsi nagrajenci letošnjega tekmovanja.

Le dan pred njim smo praznovali svetovni dan zdravja, ki nas opominja, da brez le-tega ne moremo uresničiti nobenih prizadevanj, ciljev in dosežkov. Tako zdravje kot znanje nam omogočata polno in bogato eksistenco. Tega so se zavedali že naši predniki, tega se zavedamo tudi vsi na Srednji zdravstveni in kemijski šoli na Šolskem centru v Novem mestu, kar iz leta v leto prenašamo na prihodnje rodove.

Zdravo in polno znanja iztekajoče se šolsko leto vam želim.

Damjana Papež, prof.

ravnateljica Srednje zdravstvene in kemijske šole

3 NOVO MESTO – SREDIŠČE DOLENJSKE

Arheološka dediščina Novega mesta in Dolenjske je izredno bogata, še posebno z najdbami iz starejše železne dobe. Kapiteljska njiva je najdišče evropskega pomena. Med najpomembnejše najdbe pa prav gotovo sodijo bronaste, figuralno okrašene vedrice – situle, ki predstavljajo vrh umetniškega upodabljanja v celinski Evropi 1. tisočletja pred našim štetjem. Novo mesto so zato poimenovali mesto situl.

Novo mesto je z ustanovno listino 7. aprila 1365 na prostoru, kjer do tedaj ni bilo naselja, ustanovil avstrijski vojvoda Rudolf IV. Habsburški. Poimenoval ga je po sebi – Rudolfswerth (Rudolfovo пристanišče). Vendar so ga ljudje že od vsega začetka naprej imenovali Novo mesto ali Neustädtl, ker je bilo v tistem času res na novo nenaseljeno.

Danes je Novo mesto, ki ima okrog 23 000 prebivalcev, upravno, kulturno, cerkveno in poslovno središče Dolenjske. Leži v središču gričevnate dolenjske pokrajine, obkrožene z reko Krko. Bogastvo narave, tradicije in kulture je lahko za vsakega obiskovalca Novega mesta pravo doživetje. Prepoznavno je tudi po izjemno uspešni farmacevtski, avtomobilski in drugi industriji. V Novem mestu imajo sedež večja podjetja, kot so Krka, Revoz, Adria Mobil in TPV.

Je mesto zgodovine, razvoja, srčnih in veselih ljudi, narave in ustvarjalnosti. Jubilejni dogodki v čast 650 let Novega mesta so potekali vse od 7. aprila 2015 do 7. aprila 2016.

4 ZDRAVSTVENA ŠOLA NA DOLENJSKEM

Zametki zdravstvene šole v Novem mestu segajo v čas druge svetovne vojne, ko je v okolici Novega mesta potekalo organizirano izobraževanje medicinskih delavcev. Sanitetna šola za četne bolničarje je začela delovati konec septembra 1943 v Dolenjskih Toplicah, nato v Črmošnjicah in končala v bolnišnici v Žužemberku. Pouk je potekal mesec dni.

Leta 1956 je bila na predlog Sveta za zdravstvo Občinskega ljudskega odbora Novo mesto zaradi potreb po usposabljanju učencev za strokovno nego bolnikov v zdravstvenih, socialnozdravstvenih in socialnih zavodih ustanovljena šola za bolničarje kot nižja strokovna šola internega tipa. Izobraževanje za bolničarje je trajalo eno šolsko leto in je bilo ukinjeno leta 1961.

Zaradi razvoja zdravstva na Dolenjskem in posledično potreb po usposobljenem kadru je bila leta 1963 ustanovljena Šola za zdravstvene delavce in s šolanjem je pričela prva generacija medicinskih sester – 40 dijakinj, ki so do leta 1966 imele pouk v prostorih zavoda za rehabilitacijo, saj šola ni imela lastnih učilnic in kabinetov. Prvi vršilec dolžnosti ravnatelja je bil do leta 1965 Slavko Vute; strokovne predmete in praktični pouk so poučevali zdravstveni delavci iz novomeških zdravstvenih ustanov, ostale predmete pa zunanji sodelavci oz. zaposleni na drugih šolah.

Leta 1964 je šola zaradi želje po dodatnem znanju zaposlenih delavcev v zdravstvenih ustanovah Novega mesta organizirala oddelek srednje šole za odrasle.

Od leta 1965 do 1971 je šolo vodil profesor Jože Škufca in od leta 1966 si je šola šolske prostore delila z družboslovno in ekonomsko srednjo šolo na Ulici talcev. Dijaki so imeli pouk skozi cel dan, saj je praktični pouk potekal v dopoldanskem času v zdravstvenih ustanovah Novega mesta, popoldne pa v prostorih

šole še teoretični pouk. Vseskozi se je vpis povečeval, saj je bilo leta 1970 že 274 vpisanih dijakov, na kar je prav gotovo vplival nov program. V šolskem letu 1970/71 je namreč poleg ambulantno-bolnišnične smeri z izobraževanjem pričela prva generacija sester pediatrične smeri, v šolskem letu 1978/79 pa se prične izobraževanje za zobozdravstvene asistentke.

V šolskem letu 1972/73 je ravnatelj šole postal Milan Smerdu, od leta 1973 do 1978 pa je bila ravnateljica Vlada Eržen. V šolskem letu 1978/79 ravnateljevanje prevzame Ljubica Glücks, med leti 1979/80 do 1983 pa Ana Blažič. Ravnatelji in ostali pedagoški delavci šole so si prizadevali, da bi izboljšali delovne in materialne pogoje, da bi bila vzgoja in izobraževanje kvalitetnejša in da bi dijaki pridobili znanja za opravljanje poklica ali nadaljnje izobraževanje.

Za zdravstveno šolo je bilo pomembno šolsko leto 1980/81, saj se je 1. septembra preselila v nove prostore Centra za usmerjeno izobraževanje v Šmihelu. Pouk se je izvajal samo v

dopoldanskem času in tako so se izboljšali delovni in učni pogoji za dijake in zaposlene. V naslednjem šolskem letu je šola z usmerjenim izobraževanjem dobila program zdravstveni tehnik, z njim pa se je povečal obseg splošnoizobraževalnih predmetov. Istočasno je šola izobraževala dijake tudi v dveletnem programu za bolničarje, in sicer štiri leta, po prenovi programa pa je bil program bolničar kot redni program za mladino ukinjen. V šolskem letu 1983/84 se je zdravstvena šola združila s Srednjo šolo tehniških usmeritev v Srednjo šolo tehniških in zdravstvene usmeritve Boris Kidrič Novo mesto. V tem šolskem letu ravnateljsko mesto spet prevzame Ljubica Glücks.

Leta 1984 se je zdravstveni usmeritvi pridružila kemijska usmeritev, ki je bila od leta 1980 do 1994 dislocirani oddelek Srednje kemijske šole Ljubljana, in je občasno delovala v okviru Izobraževalnega centra za tehniške stroke že od srede sedemdesetih let. Leta 1989 se je pridružila še farmacevtska usmeritev, ki je imela v Novem mestu že nekajletno tradicijo, saj je med šolskimi leti 1977/78 in 1983/84 deloval oddelek farmacevtske usmeritve kot dislocirani oddelek Srednje šole za farmacijo in zdravstvo Ljubljana. V letih od 1984 do 1987 šola izobražuje opravljavce farmacevtskih naprav še vedno kot dislocirani oddelek Srednje šole za farmacijo in zdravstvo Ljubljana.

Devetdeseta leta 20. stoletja so šoli prinesla kar nekaj sprememb, saj se je leta 1990 preimenovala v Srednjo šolo tehniških in zdravstvene usmeritve Novo mesto, leta 1992 pa v Srednjo tehniško in zdravstveno šolo Novo mesto. V letih od 1990 do 1992 je ravnateljsko vlogo zdravstvene šole prevzela Zvonka Krištof v sodelovanju s Petrom Šterkom, po letu 1992 pa zdravstveno šolo vodi sama.

V prvih letih izobraževanja za poklice kemijske stroke so v Novem mestu organizirali šolanje za poklica kemijski tehnik, ki so ga vpisovali vsako tretje leto, in kemijski procesničar. Leta 1994 se dislocirani oddelek kemijske usmeritve priključi zdravstveni šoli Novo mesto, 23. maja 1996. leta pa pravni naslednik srednje tehniške in zdravstvene šole postane Šolski center Novo mesto, ki ga poleg Poklicne in

tehniške strojne šole, Poklicne in tehniške elektro šole, Poklicne in tehniške gradbene in lesarske šole sestavljata tudi Strokovna zdravstvena in poklicna ter tehniška kemijska šola ter Višja strokovna šola.

V šolskem letu 1998/99 se je ponovno uvedel triletni strokovni program za poklic bolničar-negovalec in v prvi letnik sta vpisana kar dva oddelka dijakov. Leta 2001/02 se je triletni program nadgradil v poklicno tehniško izobraževanje za poklic tehnik zdravstvene nege za tiste dijake, ki so končali program poklicnega izobraževanja bolničar-negovalec. Program zdravstveni tehnik se je v šolskem letu 1999/2000 prenovil in preimenoval v tehnik zdravstvene nege. Z novimi programi se povečuje tudi vpis dijakov in v šolskem letu 2002/03

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

se na šoli izobražujejo 703 dijaki za poklic tehnik zdravstvene nege, kemijski tehnik in bolničar-negovalec.

24. julija 2003 postane pravna naslednica Strokovne zdravstvene in poklicne ter tehniške kemijske šole Srednja zdravstvena in kemijska šola, ki je tudi ena izmed organizacijskih enot Šolskega centra Novo mesto.

Ker želi šola ponuditi mladim čim več raznolikih in zanimivih programov, je bil leta 2007 na novo vpisan štiriletni program srednjega strokovnega izobraževanja farmacevtski tehnik, leto pozneje pa še kozmetični tehnik. Dijaki se za poklic farmacevtskega tehnika izobražujejo v dveh oddelkih, za kozmetičnega tehnika pa v enem. Leta 2008 mesto ravnatelja zasede Miran Grom, ki šolo vodi do leta 2013. S šolskim letom 2013/14 pa je mesto ravnatelja šole prevzela Damjana Papež.

Iz skromnih začetkov, ko je bilo v prve izobraževalne programe vpisanih 40 dijakinj, se je Srednja zdravstvena in kemijska šola razvila v šolo, ki izobražuje več kot 1000 dijakov v programih srednjega strokovnega, srednjega poklicnega in poklicno-tehniškega izobraževanja, in sicer v izobraževalnih programih

zdravstvena nega, kemijski tehnik, farmacevtski tehnik, kozmetični tehnik, bolničar-negovalec in zdravstvena nega – pti. Dijaki pridobijo strokovna in splošna znanja, spretnosti in navade, ki so potrebne za samostojno, odgovorno in samozavestno opravljanje poklicnih nalog ali uspešno nadaljevanje izobraževanja.

mag. Janja Florjančič, prof.

5 RAZPIS

Vsebina in razpisni pogoji 21. državnega tekmovanja srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

Državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol Slovenije poteka na dveh nivojih, in sicer za program zdravstvene nege ter program bolničarja-negovalca. Temo tekmovanja in predpisano literaturo izmed predlogov šol izbere Skupnost srednjih zdravstvenih šol Slovenije. Tema letošnjega tekmovanja je za dijake zdravstvene nege **paliativna zdravstvena nega in obravnava bolečine**, za dijake programa bolničarja-negovalca pa **paliativna oskrba starostnika**. Tekmovanje iz znanja poteka v obliki reševanja teoretičnih nalog na izbrano temo. Vsaka srednja šola, ki izvaja SSI program zdravstvene nege, ima možnost prijavit 5 dijakov. V okviru SPI programa bolničarja-negovalca pa se lahko prijavijo 3 dijaki.

Vzporedno s tekmovanjem vsako leto potekata tudi literarni in likovni natečaj, letos na temo **Diabetes**.

Pogoji sodelovanja na obeh natečajih so razvidni iz sledečih navodil.

NAVODILA ZA LITERARNE IZDELKE ZA DRŽAVNO TEKMOVANJE SREDNJIH ZDRAVSTVENIH ŠOL SLOVENIJE

Navodila za literarne prispevke

- Dijaki ustvarjajo na temo svetovnega dneva zdravja: Diabetes.
- Literarni prispevki na razpisano temo so lahko vseh literarnih zvrsti in vrst.
- Dijaki naj bodo pri svojem delu čim bolj ustvarjalni in svobodni. Ustvarjajo naj na razpisano temo in pri tem pazijo na zgradbo, slovnično, pravopisno in slogovno pravilnost besedila.
- Prispevek naj ne presega treh tipkanih strani (vrsta pisave: Times New Roman, velikost 12, razmik: 1).
- Posamezna šola lahko pošlje največ 5, s šifro označenih in lektoriranih literarnih izdelkov, v treh izvodih, posnetih na zgoščenci.
- V zaprti ovojnici formata A5, označeno s šifro, pošljete za vsak izdelek posebej izpolnjen priloženi obrazec (ime in priimek avtorja, ime in priimek mentorja, naziv in naslov šole, elektronski naslov mentorja ali šole ter ime lektorja).
- Ovojnice bo odprla 3-članska komisija po ocenitvi literarnih prispevkov. Šole ali mentorji bodo pred tekmovanjem obveščeni, ali so prispevki njihovih dijakov uvrščeni na prvih pet mest.
- Strokovna ocenjevalna komisija bo pri ocenjevanju upoštevala naslednje kriterije:
 - povezanost z razpisano temo,
 - izvirnost,
 - jezikovno primernost,
 - slogovno dovršenost.

Literarne prispevke z izpolnjenim obrazcem o podatkih avtorjev in njihovih mentorjev ter s pripisom **Za tekmovanje srednjih zdravstvenih šol Slovenije** pošljite **do vključno 8. marca 2016** na naslov: **Šolski center Novo mesto**

**Srednja zdravstvena in kemijska šola
Šegova ulica 112, 8000 Novo mesto**

Izdelkov, ki bodo prispeli po 8. marcu 2016, ne bomo upoštevali.

Kontaktna oseba za morebitna vprašanja je Janja Florjančič – janja.florjancic@sc-nm.si

NAVODILA ZA LIKOVNE IZDELKE ZA DRŽAVNO TEKMOVANJE SREDNJIH ZDRAVSTVENIH ŠOL SLOVENIJE

Navodila za likovne izdelke

- Dijaki ustvarjajo na temo svetovnega dneva zdravja: **Diabetes**.
- Komisija bo upoštevala usklajenost izbrane teme z razpisom, doživetost, prepričljivost in inovativnost ter likovno kompozicijo, barvno ubranost in kvalitetno uporabo izbrane likovne tehnike.
- Posamezna šola lahko pošlje največ 5, s šifro označenih likovnih izdelkov.
- Za vsak likovni izdelek posebej navedite ime in priimek avtorja, ime in priimek mentorja ter naziv in naslov šole, elektronski naslov mentorja ali šole (spodaj priložen obrazec).
- Likovne izdelke bo ocenila 3-članska komisija. Šole oz. mentorji bodo pred tekmovanjem obveščeni, ali so izdelki njihovih dijakov uvrščeni na prvih pet mest.
- Dijaki naj bodo pri svojem delu čim bolj ustvarjalni in svobodni.

Likovne izdelke z izpolnjenim obrazcem o podatkih avtorjev in njihovih mentorjev ter s pripisom Za tekmovanje srednjih zdravstvenih šol Slovenije pošljite do vključno 8. marca 2016 na naslov: **Šolski center Novo mesto**

**Srednja zdravstvena in kemijska šola
Šegova ulica 112, 8000 Novo mesto**

Izdelkov, ki bodo prispeli po 8. marcu 2016, ne bomo upoštevali.

Kontaktne osebe za morebitna vprašanja sta:

Marjanca Velkavrh – marjanca.velkavrh@sc-nm.si in

Tadeja Lamut – tadeja.lamut@sc-nm.si

6 VABILO

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

V petek, 8. aprila 2016, bo na Šolskem centru Novo mesto, na Srednji zdravstveni in kemijski šoli, potekalo 21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanje Angele Boškin.

Tekmovanje bomo zaključili s prireditvijo, ki bo ob 14.00 v Športni dvorani Leona Štuklja pri Šolskem centru Novo mesto.

Veselim se vaše prisotnosti.

Damjana Papež
ravnateljica Srednje zdravstvene in kemijske šole

Štefan David
direktor Šolskega centra Novo mesto

7 PROGRAM TEKMOVANJA

URA	Aktivnosti
8.00–8.30	Prihod in registracija na glavnem vhodu v šolski center ter jutranje druženje s pogostitvijo
8.30–8.45	Sprejem in uvodni pozdrav udeležencev tekmovanja v novi jedilnici šole
8.45–9.00	<ul style="list-style-type: none">➤ Odhod tekmovalcev na tekmovalna mesta➤ Sestanek nadzornih učiteljev in ocenjevalcev (uč. 140)
9.00–10.00	<ul style="list-style-type: none">➤ Tekmovanje iz znanja➤ Predavanje in ogled razstave za dijake in učitelje spremljevalce, ki ne bodo ocenjevalci (predaval bo Gorazd Šuštarich: Vitamin D3 – "čudežni hormon" in njegov vpliv na naše zdravje)
10.15–13.00	Ogled bolnišničnega kompleksa in znamenitosti Novega mesta z obiskom Dolenjskega muzeja (novomeške situle) in frančiškanske knjižnice
13.00–14.00	Kosilo v jedilnici šolskega centra
14.00	Zaključna slovesnost z razglasitvijo rezultatov v Športni dvorani Leona Štuklja pri šolskem centru

8 PRED TEKMOVANJEM

Zgodaj dopoldne je bilo na Šolskem centru Novo mesto precej živahno, saj so k nam že začeli prihajati tekmovalci, njihovi mentorji in drugi udeleženci že 21. državnega tekmovanja srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin. Po uvodni registraciji vseh prisotnih je ravnateljica naše šole Damjana Papež na kratkem, z glasbo popestrenem, srečanju pozdravila goste in jim zaželela veliko uspeha na tekmovanju.

9 DRŽAVNO TEKMOVANJE ZDRAVSTVENIH ŠOL SLOVENIJE

9.1 TEKMOVANJE IZ ZNANJA

9.1.1 SEZNAM TEKMOVALCEV IN MENTORJEV TEKMOVANJA ZA PROGRAM ZDRAVSTVENA NEGA

Priimek tekmovalca	Ime tekmovalca	Naziv šole	Ime mentorja
BATIČ	Hana	ŠOLSKI CENTER NOVA GORICA – GIMNAZIJA IN ZDRAVSTVENA ŠOLA	Daša CEK STEPANČIČ
BENKO	Eva	SREDNJA ŠOLA ZAGORJE	Jožica JELEN JURIČ, Anita MAZIJ
BOGAR	Vanesa	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA	Renata VAJNDORFER
BOLTE	Anja	SREDNJA ŠOLA JESENICE	Maja ŠTEMPIHAR
BOSILJ	Matic	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA	Darija KATANEC
BUZOIU	Ioana Gabriela	SREDNJA ŠOLA IZOLA	Sonja BAČAR
CASAR	Dolores	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA	Renata VAJNDORFER

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

ČOPAR	Jana	SREDNJA ŠOLA ZAGORJE	Jožica JELEN JURIČ, Anita MAZIJ
ČOPIČ	Eva	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA	Aleksandra HARI
DOMEJ	Andrej	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA	Aleksandra HARI
DUŽNIK	Eva	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA	Aleksandra HARI
FERFOLJA	Tina	ŠOLSKI CENTER NOVA GORICA – GIMNAZIJA IN ZDRAVSTVENA ŠOLA	Daša CEK STEPANČIČ
GLIEBE	Katja	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA	Darija KATANEC
GOLOB	Monika	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE	Peter ČEPIN TOVORNIK, David NOVAK
GROŠELJ	Monika	SREDNJA ŠOLA ZAGORJE	Jožica JELEN JURIČ, Anita MAZIJ
GRŽELJ	Sandra	SREDNJA ŠOLA IZOLA	Sonja BAČAR
IVELJIČ	Valentina	SREDNJA ŠOLA IZOLA	Sonja BAČAR
JEVŠNIK	Renata	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA	Darija KATANEC
KEČOLI	Amra	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA	Lucija MATIČ, Matejka GORNJAK
KNEZ	Jana	ŠOLSKI CENTER NOVA GORICA – GIMNAZIJA IN ZDRAVSTVENA ŠOLA	Daša CEK STEPANČIČ
KOHEK	Tamara	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA	Renata VAJNDORFER
KOLAR	Špela	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE	Peter ČEPIN TOVORNIK, David NOVAK
KURAVICA	Lidija	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA	Lucija MATIČ, Matejka GORNJAK
LEŠNIČAR OJSTREŽ	Tjaša	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE	Peter ČEPIN TOVORNIK, David NOVAK
LJEŠIČ	Dajana	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR	Darinka BABIČ, Anita BEZJAK
MERDANOVIČ	Asim	SREDNJA ŠOLA ZAGORJE	Jožica JELEN JURIČ, Anita MAZIJ
MIHELIČ	Demi	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR	Darinka BABIČ, Anita BEZJAK

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

MILIČEVIĆ	Marko	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE	Peter ČEPIN TOVORNIK, David NOVAK
MITKOVA	Sandra	ŠOLSKI CENTER NOVA GORICA – GIMNAZIJA IN ZDRAVSTVENA ŠOLA	Daša CEK STEPANČIČ
MLAKAR	Maja	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR	Darinka BABIČ, Anita BEZJAK
MLAKAR	Eva	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA	Aleksandra HARI
MUJAKIČ	Nina	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA	Lucija MATIČ, Matejka GORNJAK
MURSELI	Arijeta	ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA	Marija RAČIČ
NOSE	Marjeta	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA	Lucija MATIČ, Matejka GORNJAK
OMERZU	Vesna	ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA	Marija RAČIČ
OPLOTNIK	Maja	ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA	Ana STAREŠINIČ
OSREDKAR	Jaka	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA	Lucija MATIČ, Matejka GORNJAK
POLAK	Špela	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR	Darinka BABIČ, Anita BEZJAK
PREGL	Urška Špela	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR	Darinka BABIČ, Anita BEZJAK
RASTODER	Lea	SREDNJA ŠOLA IZOLA	Sonja BAČAR
REVINŠEK	Patricija	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE	Peter ČEPIN TOVORNIK, David NOVAK
RIHTARIČ	Sara	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA	Renata VAJNDORFER
RITLOP	Lana	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA	Renata VAJNDORFER
RUS	Urban	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA	Darija KATANEC
SEVŠEK	Patricija	SREDNJA ŠOLA ZAGORJE	Jožica JELEN JURIČ, Anita MAZIJ
SKAZA	Špela	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA	Darija KATANEC

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

STAMBULIĆ	Erik	ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA	Marija RAČIČ
STRUNA	Katja	SREDNJA ŠOLA JESENICE	Maja ŠTEMPIHAR
UJČIČ	Danijela	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA	Aleksandra HARI
ULČNIK	Tjaša	ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA	Ana STAREŠINIČ
UŠAJ	Sara	ŠOLSKI CENTER NOVA GORICA – GIMNAZIJA IN ZDRAVSTVENA ŠOLA	Daša CEK STEPANČIČ
VESEL	Rebecca	SREDNJA ŠOLA IZOLA	Sonja BAČAR

9.1.2 SEZNAM TEKMOVALCEV IN MENTORJEV TEKMOVANJA ZA PROGRAM BOLNIČAR-NEGOVALEC

Priimek tekmovalca	Ime tekmovalca	Naziv šole	Ime mentorja
GORIŠEK SKUMAVEC	Tamara	ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA	Marinka CEROVŠEK, Mojca GAJIČ
GRAGAR	Barbara	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR	Natalija KIRBIŠ
HENČIČ	Tamara	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE	Cvetka PANGERL, Slavka KOSI
LAJH	Ana	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA	Tatjana PERNAT
LAZIĆ	Aleksandra	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA	Karolina JENKO
MATKO	Tjaša	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR	Natalija KIRBIŠ
MEHMEDOVIĆ	Jasmina	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA	Nastja BELCER PREMRL
MOHORČIČ MARGAN	Žak	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA	Nastja BELCER PREMRL
MUJAGIĆ	Alma	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA	Nastja BELCER PREMRL
POČIVALŠEK	Jan	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE	Cvetka PANGERL, Slavka KOSI
PRAŠNJAK	Rok	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE	Cvetka PANGERL, Slavka KOSI
STOJNIČ	Anja	ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA	Marinka CEROVŠEK, Mojca GAJIČ
ŠARUGA	Petra	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA	Tatjana PERNAT

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

ŠLIVAR	Alma	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA	Karolina JENKO
ŠTEBIH	Nuša	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA	Aleksandra SKORNŠEK
ŠTEBLE	Urška	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA	Aleksandra SKORNŠEK
RAJNAR	Patricija	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA	Tatjana PERNAT
VIDOVIČ	Barbara	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR	Natalija KIRBIŠ
WLODYGA	Nika	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA	Aleksandra SKORNŠEK

9.1.3 STROKOVNA TEKMOVALNA KOMISIJA

Sestava komisije
Marija Verbič, ravnateljica Srednje zdravstvene šole Ljubljana, predsednica Skupnosti srednjih zdravstvenih šol Slovenije
mag. Metod Češarek, svetovalec Centra RS za poklicno izobraževanje
Damjana Papež, prof., ravnateljica Srednje zdravstvene in kemijske šole Novo mesto

9.1.4 POROČILO O TEKMOVANJU

Na tekmovanju velja in se upošteva Pravilnik o izvajanju državnega srečanja in tekmovanja iz znanja na področju zdravstva. Tekmovalna komisija je odgovorna za tajnost tekmovalnih nalog do zaključka reševanja nalog in za anonimnost dosežkov vseh tekmovalcev do objave rezultatov.

Temo je izmed predlogov šol izbrala Skupnost srednjih zdravstvenih šol Slovenije. Tako so letos dijaki zdravstvene nege tekmovali iz paliativne zdravstvene nege in obravnave bolečine, dijaki bolničarja-negovalca pa iz paliativne oskrbe starostnika. V Sloveniji je čedalje več starejše populacije in zato so potrebe po paliativni negi vse večje. Zdravstveni delavci na vseh nivojih izobraževanja potrebujejo vse več znanja s tega področja. Udeležba na tekmovanju je za dijake programa zdravstvene nege in bolničarja-negovalca priložnost, da razširijo in poglobijo znanje, ki ga pridobijo pri rednem pouku. Na vsaki šoli se dijaki pod vodstvom mentorjev pripravljajo po vnaprej določeni literaturi, dijaki se nato pomerijo na šolskih tekmovanjih in najboljših 5 dijakov zdravstvene nege ter najboljši 3 dijaki bolničarja-negovalca se uvrstijo na državno tekmovanje. Letos je tekmovalo 52 dijakov programa zdravstvene nege in 19 dijakov programa bolničarja-negovalca.

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

REZULTATI TEKMOVANJA ZA PROGRAM ZDRAVSTVENE NEGE:

Priznanje	Priimek	Ime	Mentor	Šola
zlato	MLAKAR	Maja	Darinka BABIČ, Anita BEZJAK	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR
srebrno	CASAR	Dolores	Renata VAJNDORFER	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA
srebrno	MURSELI	Arijeta	Marija RAČIČ	ŠC NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA
srebrno	ČOPIČ	Eva	Aleksandra HARI	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA
srebrno	MERDANOVIĆ	Asim	Jožica JELEN JURIČ, Anita MAZIJ	SREDNJA ŠOLA ZAGORJE
srebrno	SEVŠEK	Patricija	Jožica JELEN JURIČ, Anita MAZIJ	SREDNJA ŠOLA ZAGORJE
srebrno	UJČIČ	Danijela	Aleksandra HARI	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA
bronasto	MIHELIČ	Demi	Darinka BABIČ, Anita BEZJAK	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR
bronasto	KOHEK	Tamara	Renata VAJNDORFER	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA
bronasto	ULČNIK	Tjaša	Ana STAREŠINIČ	ŠC NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA
bronasto	UŠAJ	Sara	Daša CEK STEPANČIČ	ŠC NOVA GORICA – GIMNAZIJA IN ZDRAVSTVENA ŠOLA
bronasto	RUS	Urban	Darija KATANEC	ŠC SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA
bronasto	BOSILJ	Matic	Darija KATANEC	ŠC SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA
bronasto	KURAVICA	Lidija	Lucija MATIČ, Matejka GORNJAK	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA
bronasto	PREGL	Urška Špela	Darinka BABIČ, Anita BEZJAK	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR
bronasto	OPLOTNIK	Maja	Ana STAREŠINIČ	ŠC NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA
bronasto	LEŠNIČAR OJSTREŽ	Tjaša	Peter ČEPIN TOVORNIK, David NOVAK	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE
bronasto	SKAZA	Špela	Darija KATANEC	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA
bronasto	RIHTARIČ	Sara	Renata VAJNDORFER	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

REZULTATI TEKMOVANJA ZA PROGRAM BOLNIČARJA-NEGOVALCA:

Priznanje	Priimek	Ime	Mentor	Šola
zlato	ŠARUGA	Petra	Tatjana PERNAT	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA
zlato	PRAŠNJAK	Rok	Cvetka PANGERL, Slavka KOSI	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE
zlato	ŠLJIVAR	Alma	Karolina JENKO	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA
srebrno	ŠTEBLE	Urška	Aleksandra SKORNŠEK	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA
srebrno	MATKO	Tjaša	Natalija KIRBIŠ	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR
bronasto	STOJNIČ	Anja	Marinka CEROVŠEK, Mojca GAJIČ	ŠC NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA
bronasto	VIDOVIČ	Barbara	Natalija KIRBIŠ	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR

9.2 LITERARNI NATEČAJ

9.2.1 SEZNAM TEKMOVALCEV IN MENTORJEV

Ime in priimek	Mentor	Naslov dela	Šifra	Naziv šole
Nika Šnajder	Irena Uranjek	<i>Diabetes</i>	TRAVNA BILKA	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE
Hana Vrhovnik	Robin Krampf	<i>Dan v Marinkinem telesu</i>	TANARTABULŠA	SREDNJA ŠOLA IZOLA
Lia Lazar	Robin Krampf	<i>Sladka pesem</i>	TRNJULČICA	
Robert Jug	Robin Krampf	<i>Kako umreti srečen</i>	BIRO LUZIONIST, ESQUIRE	
Anja Gjorek	Orjana Zonta Bajec	<i>Sladkorna bolezen ne izbira</i>	BUREK	
Monika Foder	Lucija Mejač Petek	<i>Diabetes</i>	MF4ASZŠLJ	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA
Tjaša Bahovec	Lucija Mejač Petek	<i>Cuker</i>	TB4HSZŠLJ	
Nika Štampfelj	Lucija Mejač Petek	<i>Se soočiti z boleznijo ali podleči skušnjavi?</i>	NŠ4ESZŠLJ	
Patricija Pravst	Lucija Mejač Petek	<i>Sladkorna bolezen</i>	PP2FSZŠLJ	

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

Katja Molek	Lucija Mejač Petek	<i>Sladkorna bolezen je lahko motivacija za boljše življenje</i>	KM4ASZŠLJ	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA
Jana Cigan	Judita Kalamar	<i>Ema na Gori samote</i>	MURA	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA
Maja Kuhar	Judita Kalamar	<i>Nesreča v belem</i>	ZVONČEK	
Ester Čokelj	Urša Blazinšek	<i>Sladkorna bolezen – diabetes</i>	POMLADANSKO SONCE	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA
Nikolina Crnov	Urša Blazinšek	<i>Zgodba o Diabetesu</i>	SLADKORČEK	
Petra Buletinac	Urša Blazinšek	<i>Diabetes, kaj je to?</i>	PEPY	
Anette Kuserbanj	Darja Skutnik	<i>Diabetes</i>	SONČICA	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA
Petra Lužnik	Darja Skutnik	<i>Mirno morje, nemirno srce</i>	ROŽICA	
Urban Rus	Darja Skutnik	<i>Pustolovščine Ilo in Lori</i>	KAPITAN	
Nika Preksavec	Helena Merkač	<i>... in bila stara jaz naprej</i>	LIVIA	
Žan Ošlak	Helena Merkač	<i>Jaz bombon, ki sem rešil življenje</i>	VREČICA	
Marina Eberl	Jožica Jelen Jurič, Bernarda Kričej	<i>Mladostniška sladkorna bolezen</i>	1004	SREDNJA ŠOLA ZAGORJE
Ajla Gromilić	Jožica Jelen Jurič, Bernarda Kričej	<i>Borba</i>	1001	
Kaja Imperl	Jožica Jelen Jurič, Bernarda Kričej	<i>Ljubezen, ki je prekmalu usahnila</i>	1002	
Žéninn Rozman Ravnikar	Jožica Jelen Jurič, Bernarda Kričej	<i>Običajno jutro, ki mi je spremenilo življenje</i>	1003	
Tea Žura	Petra Krulc	<i>Sladkorna bolezen</i>	666	
Gea Papež	Katja Jovič	<i>Dragi Žiga!</i>	MOJ ŽIGA	ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA
Larisa Podržaj	Katja Jovič	<i>Dnevnik sladkorne bolnice</i>	ŽIVLJENJSKI SOPOTNIK	
Sara Krnc	Nada Fortuna	<i>Novela o skrivnostni knjigi</i>	SLADKOR	
Viktorija Slovenec	Janja Florjančič	<i>Sladkorna</i>	NMCL217	

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

Dijaki so ustvarjali na temo svetovnega dneva zdravja – Diabetes, literarni prispevki pa so bili lahko vseh literarnih zvrsti in vrst.

Na literarni natečaj je prispelo 29 prispevkov z osmih zdravstvenih šol, ki jih je ocenila in izbrala strokovna komisija.

Sestava komisije	
Klavdija Kotar – vodja Javnega sklada za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Novo mesto	
dr. Jožica Jožef Beg – profesorica slovenščine na Srednji elektro šoli in tehniški gimnaziji Novo mesto	
Janja Vovko – učiteljica strokovno-teoretičnih predmetov iz zdravstvene nege na Srednji zdravstveni in kemijski šoli v Novem mestu ter pesnica	

Pri oceni in izbiri je strokovna komisija upoštevala:

- povezanost z razpisano temo,
- izvirnost,
- jezikovno primernost ter
- slogovno dovršenost.

Po mnenju komisije so se zgornjim kriterijem najbolj približala naslednja literarna dela:

Uvrstitev	Ime in priimek tekmovalca	Naslov	Mentor	Naziv šole
1.	Anette Kuserbanj	Diabetes	Darja Skutnik	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA
2.	Monika Foder	Diabetes	Lucija Mejač Petek	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA
3.	Tea Žura	Sladkorna bolezen	Petra Krulc	ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA
4.	Marina Eberl	Mladostniška sladkorna bolezen	Jožica Jelen Jurič, Bernarda Kričej	SREDNJA ŠOLA ZAGORJE
5.	Jana Cigan	Ema na Gori samote	Judita Kalamar	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA MURSKA SOBOTA

9.2.2 NAGRAJENI LITERARNI PRISPEVKI

Objavljena so nagrajena literarna dela, kot so jih posamezne šole poslale na natečaj – brez slovničnega ali pravopisnega poseganja v tekst.

1. mesto: *DIABETES*

Spet se slabo počutim. Čudno, smešno, nekako narobe. Želodec me boli. Najbrž bo trema. Ja, to bo. Profesor matematike ravno deli teste in občutek imam, da mi je vse znanje izpuhtelo iz glave. Sama praznina je notri. Zakaj so vsi tako tiho? Čakaj...profesor odpira usta, torej nekaj govori! In mene gleda ... Kaj? V glavi mi tako čudno buči, temno postaja, mehko ... »Odpri oči srček, prosim,« slišim mamo, ki me boža po laseh.

»Ah, daj no mami, samo še pet minut. Saj ne bom zamudila avtobusa. Tako neznansko sem utrujena.« Poskušam se obrniti na bok in auuuu ! Nekaj me je zbodlo v roko. Končno z muko odprem oči. Kje sem? Zagledam mamo, ki je videti čudno, utrujeno ... Kako se je lahko v enem dnevu tako postarala? Mar sanjam? Čakaj malo – sem v bolniški postelji???

»Končno Mia, zbudila si se. Tako sem se bala, « me mama s solzami v očeh prime za roko.

» Kaj je narobe, mami? Zakaj sem tu? In zakaj imam v roki zapičeno iglo? Čemu infuzija? « vprašanja kar bruhajo iz mene. Zmedena sem in prestrašena.

Oh ,ne maram tega maminega pogleda. Nekaj je narobe, hudo narobe.

»Bom umrla???» kar izbruhnem, planem pokonci, a v trenutku omahnem nazaj na posteljo. Sem čisto brez moči, kot bi mi nekdo popil energijo iz telesa. Panika!

»Ne, srček. Ne boš umrla. A težava je v tem, da...« mama okleva. »No, v šoli si omedlela. In takoj so te pripeljali sem v bolnišnico. Ugotovili so, da imaš diabetes,« mi pove mama in solze se ji kotalijo po licih kot ogromne kaplje dežja po oknu v nevihti.

Tiho sem. Moji možgani predelujejo novico. Se slabim novicam tudi reče novica? Obstajati mora kak bolj primeren izraz. Beseda novica se sliši tako dobro. O diabetesu smo se že učili. To je sladkorna bolezen, torej slaba novica.

V sobo je vstopil zdravnik, malce mrkega videza, a prijaznih oči, ki me spominjajo na dedka. Predlani je umrl v tej bolnišnici. Ah dedek ... pogrešam ga. Trudim se misli obdržati na vajetih, da mi ne odplavajo.

»Lepo, da si se zbudila Mia. To je dobro. Najbrž ti je mama povedala, da smo ti diagnosticirali diabetes tipa 1. Veš, kaj je to?« me nepremično gleda in njegov pogled ostaja enak. Najbrž z enakim pogledom sporoči vse novice – dobre in slabe. Saj ga razumem. Pri tolikih strahotah,

ki jih tu doživlja vsak dan, je po vsej verjetnosti že čisto otopel. A vsaj malo empatije si pacient v takih trenutkih želi. Tega smo se učili pri etiki.

»Ja, vem, kaj je diabetes. Sladkorna bolezen. A kaj to zame točno pomeni?« Zvenim tako zrelo in zbrano, v meni pa se bije bitka zmedenih čustev.

»Ja, saj res, tvoja mama mi je povedala, da hodiš v srednjo zdravstveno šolo. Torej se pogovarjam s kolegico.« Je bil to mini nasmešek, ki se je pokazal na zdravnikovem obrazu? » Glej, diabetes je bolezen, ki te bo spremljala do konca življenja, zato jo moraš sprejeti in se naučiti živeti z njo.«

Mama me je prijela za roko in zdi se mi, da ona težje prenaša novico kot jaz.

Zdravnik nadaljuje: »To pomeni, da boš morala redno meriti vrednost krvnega sladkorja in si dajati injekcije insulina. Poleg tega bo treba skrbeti za zdravo prehrano in gibanje vsak dan. Tvoji obroki bodo morali biti skrbno načrtovani in redni, torej nič preskakovanja obrokov v dobro lepe postave.« Je bil to pomežik? » Bolezen boš morala sprejeti in se je zavedati vsako uro dneva in nanjo nikoli pozabiti. Vse to bo od tebe zahtevalo veliko znanja, reda in samodiscipline. A nekaj mi pravi, da boš to zmogla.« Po še nekaj spodbudnih besedah zdravnik zapusti sobo.

Pokimam. Česa več nisem sposobna. Vse mi postaja jasno. Zdaj vem, zakaj sem se že lep čas počutila tako obupno bolno. In moja shujšana postava. Pa pogosti skoki na stranišče med poukom. Nepogasljiva žeja in neznanska utrujenost, ki ji ni bilo konca, ne kraja. Vsi koščki sestavljanke, ki so me begali, so se postavili na svoje mesto. In kaj zdaj?

Mama se trudi nadeti bolj vesel izraz na obraz, a mene ne more preslepiti. Vidim, da neznansko trpi.

» Hej mami, še dobro, da ni rak, a ne?« se trudim z nasmehom potolažiti mamo.

Mama zdaj izbruhne v neutolažljiv jok in me objema.

Čudno, a meni ne priteče niti ena solza. Pa bi bilo boljše, da bi dala žalost, šok, pretres iz sebe in izjokala gorje. Ne gre. Počutim se otopelo, nekako izven svojega bolnega telesa. Kot, da sem samo opazovalec vsega. A dobro vem, da je vse res. Bolna sem. Imam sladkorno bolezen. Do konca življenja si bom dajala injekcije.

V daljavi slišim bodrilne besede in tolažbo mame in očeta. Oče? Kdaj je sploh prišel? Je bil že ves čas tu? Nimam pojma. Nekako se je moje zavedanje skrčilo na posteljo, mamo in zdravnika. In sebe.

Oče se trudi biti trden in gotov, da bo vse dobro, a v njegovi nekoliko manj pokončni drži berem obup. Vedno, ko sem se kot otrok potolkla, mi je rekel:« Do poroke se bo že zacelilo.» Tega mi zdaj ne more reči. Ni kreme, ni tablete in ni čaja ali sirupa, ki bi pozdravilo to, kar me je doletelo. In zato se oče počuti nemočnega. Vidim, da stiska pesti, ko se trudi zadržati jezo in strah.

Vse se je upočasnilo, se mi zdi. Možgani se trudijo predelati in dojeti novico, predvideti prihodnost, sprejeti sedanost in pozabiti preteklost.

Ležim, moje dožemanje okolice se je skrčilo na minimum in sploh ne vem, kdaj sem zaspala. Moje telo je s hvaležnostjo sprejelo spanec, tako potreben počitek. Morda, ko se zbudim, ugotovim, da so vse bile le sanje.

Nekaj me žgečka po roki. Je moja psička? Sem doma? Ne, še sem tu, v bolniški postelji in bolna do konca.

V roki imam zajčka. Mojega zajčka, ki me spremlja in tolaži že od rojstva. Kako se je znašel tu?

»Hej,« se je slišalo z druge strani postelje. Tam je sedela moja sestra, šestletna večna nadloga. No, ni ravno večna, bolj občasna. A zdaj sem je vesela. »Prinesla sem ti zajčka.«

Gleda me s strahom. To ji ni podobno. Nasmehnem se ji, da bi se ne bala teh cev, ki mi štrlijo iz roke.

»Hoj, Eliza. Vesela sem, da si prišla.«

Vidim, da komaj zadržuje jok. Najbrž sem videti kot senca sebe. A trenutno mi za videz ni mar. Čudno, a nikoli si nisem mislila, da mi bo kdaj vseeno.

Poskušava se pogovarjati o vsem drugem, samo o moji bolezni ne. In potem mi čisto tiho reče:« Nočem, da umreš Mia. » Solze so našle prsto pot in ji močile drobna lica.

»Ej, buča, saj ne bom umrla. Samo bolna sem, nič drugega. Sladkorno bolezen imam. » se ji nasmehnem.

Eliza si vidno oddahne in mi začne pripovedovati o novi risanki Barbie, ki jo je gledala. Potem jo naenkrat prešine. » Veš, v tej novi risanki Barbie in Hrestač, je Barbie v resnici Sladkorna princesa. In ona je najpogumnejša na svetu, saj premaga mišjega kralja in njegovo vojsko. Mia, mislim, da si v resnici ti Sladkorna princesa in boš premagala to bolezen. » Obraz ji kar žari.

Po nekaj trenutkih mi je jasno. Ja, jaz sem sladkorna princesa in nobena bolezen me ne bo premagala. Nikoli!

Anette Kuserbanj
Šolski center Slovenj Gradec – Srednja zdravstvena šola

2. mesto: DIABETES

Počasi se pred menoj kažejo svetli obrisi ljudi. Ne razločim povsem, kdo je kdo in kaj govorijo, ne vem niti, kje sem. Samo močna bela svetloba ter modre oblike, ki počasi dobivajo izostreno podobo.

Želim si, da bi prevrtel čas nazaj in rekel svoji mlajši podobi, naj več časa posveti svoji bolezni in ne zapravlja časa ter denarja za nepotrebne stvari, ki so šele sedaj pokazale svojo slabo plat. A kaj sem takrat vedel? Nič, razen to, da je v najstniških letih zabavno popivati, zapravljati denar za cigarete ... Niti srednje šole mi ni uspelo dokončati, saj sem bil preveč zatopljen v nepomembne stvari in osebe, ki jih sedaj, ko mi je najhuje, sploh ni več ob meni. Moral bi poslušati mamo, ves čas me je prosila, naj svojo bolezen jemljem resno in si vsaj enkrat na dan izmerim krvni sladkor. Na žalost je nisem poslušal, včasih se mi je zdelo še bolj zabavno, ko sem delal ravno obratne stvari in gledal, kako se z očetom živcirata zaradi mene, a kaj sem takrat vedel? Nič, popolnoma nič.

Včasih tolažim sam sebe s tem, da je k napredovanju moje bolezni pripomogla moja služba. Osem ur sedenja na dan, pol ure malice, ki sem jo pojedel v najbližji restavraciji s hitro hrano, pa seveda čik pavze na vsake pol ure, za sprostitev. Mogoče je krivo moje dekle, ki me je zapustilo. Zaradi nje so se doze piva ob petkovih večerih s prijatelji še potrojile. Iščem raznorazne razlage, a sam pri sebi vem, da je vse skupaj moja krivda.

V otroštvu so mi diagnosticirali diabetes. Takrat sem to bolezen jemal zelo resno. Z mamo sva hodila na različna predavanja o tem, kupovala primerno hrano. Takrat se mi je zdelo to še zabavno. A saj vsi vemo, kakšna je situacija, ko vstopimo v puberteto. Moja bolezen in mama nista bili več na prvem mestu, najstniške prioritete so bolj prijatelji in zapravljanje časa ter denarja po diskotekah. Takrat sem prenehal z vsemi dietami, tudi na redne zdravniške preglede sem nehal hoditi. Priznam, da sem zapadel v slabo društvo. To so bili časi, ko sem v krvi imel povišano koncentracijo sladkorja in alkohola. Takrat smo se iz tega še norčevali, zdelo se mi je zabavno, poleg vsega pa sem bil še glavni frajer. A kaj sem takrat vedel? Vse bi dal, da bi tedaj imel priložnost samo za eno minutko videti za deset let naprej. Videl bi starejšo podobo sebe, zadeto od uspaval, brez desne noge. Zanima me, ali bi se tudi takrat norčeval iz svoje bolezni? Verjetno ne.

Moja bolezen je pri rosnih petindvajsetih letih hudo napredovala. Takrat je bilo prvič, da sem padel v nezavest. Prebudil sem se v bolnišnici. Izvedel sem, da imam okvaro ledvic, kar je bila posledica zanemarjanja diabetesa. Tistega dne sem se odločil, da vzamem stvari v svoje roke, se popravim, začnem spremljati bolezen. A to obdobje ni dolgo trajalo, kmalu me je zapustilo dekle in takrat sem spet zanemaril svojo bolezen.

Od tega je minilo veliko let. Nikoli nisem imel dovolj energije, da bi začel živeti na novo, paziti na svoje zdravje. Napredoval sem v službi in osemurno sedenje na pisarniškem stolu se je sedaj povečalo na dvanajsturno sedenje z vsaj desetimi čik pavzami. Ko sem prišel domov, sem bil tako izmučen, da včasih nisem imel niti energije, da bi se na hitro stuširal, kaj šele, da

bi obiskal zdravnika! Moja bolezen pa je hitro napredovala, dokler nisem nekega dne na nogi opazil velike razjede. Zdelo se mi je zelo čudno, saj je bila rana dovolj velika, a jaz nisem čutil nobene bolečine. Takrat sem si prvič vzel malo časa ter obiskal zdravnika. Zdravnik mi je povedal, da imam diabetično stopalo. Po resnici povedano se mi ni niti sanjalo, kaj naj bi to pomenilo, a sem se prvič na smrt prestrašil in se zavedal, da sem se v življenju posvečal napačnim stvarem. Čas je tekel, moja bolezen pa je iz dneva v dan napredovala.

Modre oblike so se izostrile, zdravnik z modrim pokrivalom in poleg njega še starejša ženska, mislim, da je medicinska sestra. Smehlja se mi in me nekaj sprašuje, a je zaradi šumenja v ušesih ne slišim dobro. Obrnem glavo desno in vidim mamo, kako mi boža roko. Njene oči so solzne, a hkrati se mi veselo nasmiha. Hočem se usesti, objeti mamo, a ne morem. Ne čutim desne noge, zagrabi me panika. Globoko vdihnem, zaprem oči. V tem trenutku se zavem vsega, moje noge ne bo več nazaj, imam pa priložnost, da s tem trenutkom vzamem življenje v svoje roke. Moja bolezen ne bo več moja sovražnica, naučil se bom živeti z njo.

Monika Foder
Srednja zdravstvena šola Ljubljana

3. mesto: SLADKORNA BOLEZEN

Avtoimuna sladkorna bolezen
je bolnikova prva in zadnja ljubezen.
Napade zahrbtno, hitro in iznenada
v goreči želji, da nad teboj prevlada.

Vedno več je majhnih otrok,
ki so ob sladek obrok,
saj za boleznijo kar na daleč odmeva,
v kakšne težave zna poriniti sladkosneda.

A biti aktiven in jesti premalo,
tudi to pri tej bolezni ne bo nikoli vžgalo.
Zna namreč se tudi okrog obrniti
in te kaj hitro v iskanje sladkorja prepoditi.

Pred njo varni nismo niti v nosečnosti,
rada pač pokvari veselo pričakovanje
prihodnosti.

Večinoma se od nje na koncu poslovijo,
spet druge pa se tudi nanjo prilagodijo.

Večina ljudi se ji uspešno izogne,
dokler imunski sistem v telesu se ne upogne.
Dokler organi dirko s časom držijo,
se zdravja lahko vsi veselijo.

Ko pa slinavka enkrat opeša,
svoje prejšnje življenje vsakdo pogreša.
Nekdanje veselje in razigranost
zdaj zamenjata odločnost in predanost.

Bolezen za zdaj žal še ni ozdravljiva,
pomagajo pa odmerki insulina.
To je hormon, ki ima pomembno nalogo,
a mu bolezen prepreči, da izpolnil bi svojo vlogo.

Pa vendarle tisti, ki sladkorno bolezen ima,
lahko ostalim odličen zgled da,
kajti bolezen prisili te, da zdravo in zadovoljno
živiš, in tako veliko nepomembnih težav
premostiš.

Tea Žura

Šolski center Novo mesto – Srednja zdravstvena in kemijska šola

5. mesto: MLADOSNIŠKA SLADKORNA BOLEZEN

Ljudje bi se morali zavedati, kako pomembna je osveščенost o današnjih civilizacijskih boleznih, za katerimi zboleva vedno več ljudi. Ena izmed njih je tudi sladkorna bolezen, ki je prizadela že več kot 370 milijonov ljudi po vsem svetu in 6 % ljudi v Sloveniji. Poznamo sladkorno bolezen tipa 1 in tipa 2, sladkorno bolezen tipa 1 drugače imenujemo tudi mladostna sladkorna bolezen, tip 2 pa je poimenovan tudi starostna sladkorna bolezen. Bolezen se lahko pojavi akutno ali kronično, nastane pa zaradi odpovedi pankreasa, ki ne izloča več insulina, ali pa se trebušna slinavka obrabi in ga ne izloča dovolj, zato se poveča vsebnost glukoze v krvi, saj insulin odpre celice, ki sprejmejo glukozo iz krvi. Ker pankreas ne izloča insulina ali pa ga izloča premalo, se celice ne odprejo in glukozna v krvi se začne izločati preko ledvic, kar pa privede do vnetij, neprestanega odvajanja vode, nenehne žeje, dehidracije in pospešenega hujšanja. To so prvi pokazatelji, da je oseba zbolela za sladkorno boleznijo. Sama sem bila mnenja, da če za boleznijo ne zboliš, te ta bolezen preprosto ne zanima in se nikoli ne pozanimaš, kaj storiti v primeru, da se zaradi bolezni človeku poslabša zdravstveno stanje. Moje srečanje s to boleznijo se je zgodilo v trenutku, ko sem to najmanj pričakovala.

Bila je še ena čisto navadna sobota, ko smo se s prijateljicami odpravile na zabavo v mestu. Povsem navaden večer z družbo in plesom pozno v noč. Ko se je zabava končala, so nas noge

že tako bolele, da smo komaj čakale taksista, ki bi nas odpeljal domov. Zabava se je zaključila in vsi so na parkirišču nestrpno čakali svoj prevoz. Sedela sem na robniku in si sezula visoke pete, ko sem naenkrat pred seboj zagledala fanta. Zgrudil se je na tla in po tleh se je razlila kri, ki mu je tekla iz prebite glave in ušesa. Zavladala je prava panika, okoli njega pa se je zbrala velika skupina najstnikov, ki so ga le opazovali in se drli drug čez drugega. S prijateljicami smo takrat obiskovale prvi letnik zdravstvene šole. Samo me smo pokleknile k fantu in zagledala sem črn žepek na pasu, kot tisti za telefon. Vedela sem, da je to inzulinska črpalka in da je fant sladkorni bolnik. Star je bil približno toliko kot jaz in imel je inzulinsko črpalko, ki jo zadnje čase uporablja vedno več bolnikov s sladkorno boleznijo tipa 1. Inzulinska črpalka dovaja inzulin v podkožje, še vedno pa mora bolnik sam prilagajati ustrezne odmerke inzulina. Logično sem sklepala, da ima sladkorno bolezen tipa 1 in da njegova trebušna slinavka inzulina sploh ne izloča. Čeprav so se vrstniki histerično drli, da se je fant napil in da naj ga pustim pri miru, da »se bo že zbudu«, sem vedela, da je ta fant, po imenu Tomaž, padel v hipoglikemično komo, ki nastane zaradi prenizke ravni glukoze v krvi. V takšnih primerih, ki so sicer redki, pa je treba takoj poklicati zdravniško pomoč, ki bo glukozo nadomestila neposredno v žilo preko infuzije. Reševalce je že pred tem poklicala moja prijateljica, ki jim je pojasnila kaj, kje in komu se je zgodilo. Vendar reševalcev še vedno ni bilo. Morala sem nekaj narediti in spomnila sem se na injekcijo glukagona, ki se vbrizga bolniku v mišico in ima ravno nasprotni učinek kot inzulin, saj glukagon zvišuje raven glukoze v krvi. Močno sem upala, da je Tomaž pred odhodom od doma razmišljal o tem, kaj vse se mu lahko zgodi. Ko sem tako brskala po njegovih žepih, sem zatipala nekaj, ki je bilo podobno kemičnemu svinčniku. Ko sem ga zagledala, sem mislila, da sem najsrečnejši človek na svetu, saj je imel v žepu spravljen peresnik za injiciranje glukagona. Peresnik sem pristavila na njegovo stegno in zbodla. Zdaj smo lahko vsi samo še čakali. Kmalu se je Tomaž začel premikati in prišel k zavesti. Glava mu je še vedno močno krvavela, vendar je bilo najpomembnejše to, da je bil pri zavesti. Eden izmed tistih, ki so bili priča dogodku, je že na začetku pohitel v pekarno, ki je bila nasproti parkirišča, in kupil žemljo ter tetrapak sadnega soka, saj je očitno vedel, kaj bo potrebno narediti, ko se bo Tomaž zbudil iz kome. Ko sem se prepričala, da lahko Tomaž normalno požira, sem mu ponudila kos kruha in sadni sok. V trenutku, ko si je Tomaž opomogel, so prišli reševalci. Videli so, da smo večino dela že opravili, vendar je bilo vseeno pomembno, da ga odpeljejo v bolnišnico na opazovanje. Ko so Tomaža naložili na nosila, me je pogledal in se mi prijazno nasmehnil. Ta nasmeh je bil v mojem življenju nekaj najlepšega. Ko se je rešilni avto odpeljal, so se ljudje razšli in tudi sama sem se s prijateljicami odpravila domov. Ulegla sem se v posteljo in razmišljala o vsem, kar se je zgodilo. Čeprav se je dogodek na koncu razpletel dobro, sem vedela, da pri vseh ni tako. Življenje je rešila osveščenost o sladkorni bolezni, ampak kaj bi se lahko zgodilo v primeru, da je ne bi bilo.

V življenju je pomembno to, da ne gledamo samo nase. Prav ozaveščenost in razgledanost je tisto, kar ljudje potrebujejo za to, da pomagajo sočloveku. In včasih to tudi reši življenje.

Marina Eberl
Srednja šola Zagorje

5. mesto: EMA NA GORI SAMOTE

Emi se je vedno zdelo, da je njeno življenje dolgočasno. Da se nikoli nič ne zgodi. Zdelo se ji je, da je vse na njej stokrat preigrana plošča, kliše. Kar se je tikalo njenega družabnega življenja, življenja šestnajstletnice, je seveda pričakovala več. Imela je dve prijateljici, Laro in Brino. Z njima je iskala smisel življenja in klepetala o »dogajanju«, ličilih in ob sobotah hodila na čaj. Kar se tiče fantov, je bilo Emino srce razdvojeno. Bila je prava najstnica, ne na prvi ne na drugi in sploh na noben pogled ni bila drugačna od drugih.

Takole je bilo. Bližal se je konec šole. Emin svet se je vrtel okoli atomskih jeder in ponoči je sanjala, da so jo Grki vklenili, ker je Lepi Heleni ukradla jabolko. In ko jo je Žan vprašal, če bi šla z njim sedet k Muri, je zmogla le še toliko moči, da mu je odvrnila: »Drugič.« Da bi mu razložila, da je strašansko utrujena, da komaj stoji pokonci in drži oči odprte, da si skratka želi le spati, se ji je zdel prehud napor. Ko je čez nekaj tednov držala v roki spričevalo, so njene baterije vpile po polnjenju. Tako je shujšala, da se je babica zaklela, da ji bo celo poletje kuhala svoja božanska kosila in pekla njej tako ljube slivove pite - ona pa si je želela le počitka. In piti, piti, da bi končno pogasila neznosno žejo. »Čudna si zadnje čase«, ji je govorila Lara. Brina pa je modrovala: »Saj ocene niso vse, veš.« V Emini glavi je bila ena sama zmeda, ni se mogla zbrati. Ko so tudi njeni starši ugotovili, da je nekam nenavadno nemirna in da je njen neuspeh posledica spleta okoliščin, je Ema morala na pregled k zdravniku. Tam je postalo vse jasno. Diabetes mellitus. Kot uročena je Ema sedela v čakalnici in čakala, da zdravnik podpiše njeno (ob)sodbo.

Ema se je že dolgo veselila počitnic s prijatelji. Lara je bila presenečena, ko ji je Ema prišla povedat, da bosta z Brino letos v šotoru sami, brez nje. »Mama bi me najraje zaprla v sobo in me ven spustila samo, ko bi bil čas za rekreacijo ali pa za enega izmed obrokov. Vse ob določeni uri. Vse po pravilih. Vse po zdravnikovih napotkih. Še slišati noče za morje in šotor«, je Ema pojasnila. Emi je v glavi še vedno bučalo – zakaj?!

Diabetes, so Emi razložili, je kronično stanje, pri katerem celice trebušne slinavke ne proizvajajo dovolj inzulina oziroma pri katerem telo proizvedenega inzulina ne more učinkovito rabiti. To glukozi oteži prehod v celice in zato te ne morejo normalno delovati. Motena je presnova ogljikovih hidratov, maščob in beljakovin. Ko je Ema pozneje sama listala po zloženkah, je našla še opredelitev Svetovne zdravstvene organizacije. Tam pravijo, da je diabetes motnja v presnovi, izhajajoča iz številnih vzrokov, ki jo določa kronična hiperglikemija. Kaže se kot motnja v presnovi ogljikovih hidratov, maščob in beljakovin, posledici nepravilnosti v izločanju ali delovanju inzulina. Končni učinki bolezni so lahko trajne okvare, nepravilnosti v delovanju ali pa celo odpoved številnih organov. »Ampak zakaj za božjo voljo jaz?«, je razmišljala Ema. Zdravnik ji je skušal pojasniti: »Sladkorni bolniki se s podlago za diabetes že rodijo. Če je psihični ali fizični napor prevelik, se lastno telo lahko upre. Za imunski mehanizem so obremenitve prehude in ta se na napor odzove napačno. Torej zaveznik postane sovražnik. V primeru diabetesa najprej podležejo celice

Langerhansovih otočkov v trebušni slinavki. Te sicer proizvajajo inzulin; če so okvarjene, inzulina ne proizvedejo dovolj in raven sladkorja v krvi se zviša ... To stanje imenujemo sladkorna bolezen ...» Razlaga Eme sicer ni povsem zadovoljila, a ji je tedaj zadostovala. Šele pozneje, ko se ji je sladkorna bolezen vztrajno in vedno bolj razkrivala, je izvedela, da je njena bolezen le ena od različic sladke uganke. In da so vzroki za razvoj drugih tipov diabetesa nekoliko drugačni ...

Žan je na začetku počitnic vprašal Emo: »Zdaj se boš torej držala kar doma – ali kako?« Ema je odgovorila: »Ne, seveda ne, živim lahko normalno – kot ostali. Ne sicer čisto tako kot prej ... a tako, kot bi lahko živel tudi ti, in vsi drugi tudi. Zdravo!« Laro in Brino je Ema pospremila na vlak, sama pa še isto popoldne odpotovala k babici na vas. »Čist zrak, mir, tam si lahko spočiješ, bereš in hodiš na sprehode. Pa brez slivove pite.«, je govoričila mama. Groza jo je bila poletja v majhni vasi, kjer se je ustavil čas. Preveč skrbna babica je že pred Eminim prihodom prejela zvezek z navodili, kaj naj z Emo. Ema je vedela, da je bil mamin zapor hipijevska komuna v primerjavi z babičinim špartanskim redom. Babica se je natančno držala časa za merjenje nivoja sladkorja v krvi, čeprav je bilo to za Emo moteče med gledanjem zanimivega filma. Takrat se je Emi zdelo merjenje koncentracije sladkorja v krvi še izguba časa. Saj je vendar vedela: če postaja živčna, drgeta, se poti ali slabi, če jo začne boleti glava in se ji megli pred očmi ali pa je samo zelo lačna ... Potem je bilo sladkorja v Emi krvi premalo. Temu se reče hipoglikemija. Tedaj je Ema vedela, da je njeno telo dobilo premalo energije ali pa jo je preveč porabilo, ker je bil odmerek inzulina prevelik, ker se je preveč naprezala, ker je premalo jedla. V takem primeru je morala takoj zaužiti kaj, kar vsebuje veliko ogljikovih hidratov. Včasih je potrebovala hiter ukrep in je morala pojesti kaj sladkega – kocko sladkorja, sladek sok ... To ji je nivo sladkorja v krvi hitro dvignilo. Nato je čez čas, ko si je nekoliko opomogla, pojedla še kaj z dolgo delujočimi ogljikovimi hidrati. Na začetku se je Emi zgodilo tudi to, da se ji je koncentracija sladkorja v krvi tako znižala, da se je onesvestila. Na srečo ji je na pomoč priskočila mama in ji s kocko sladkorja mazala ustnice. Emi je pomagala tudi injekcija glukagona v mišico, ki deluje nasprotno od inzulina in zato nivo sladkorja v krvi zelo hitro zviša. Če bi merilec sladkorja v krvi pokazal, da je sladkorja preveč, je to hiperglikemija. Tedaj je potrebno razmisliti, kaj je njen vzrok: premalo inzulina, preveč slivovih pit ali pa morda kakšno obolenje.

Zvečer, ko sta z babico sedli na verando, je Emi rojilo po glavi, kako se Lara in Brina v Umagu odpravljata ven, koliko znanstev sta sklenili na plaži in kaj jima bo prinesla noč. Emi večeri na vasi niso bili všeč, pogrešala je reflektorje in prijatelje. Naslednji dan se je opogumila in šla raziskovat okolico, seveda obuta v bombažne nogavice in udobne čevlje, saj si babica ni dala dopovedati, da se pri otrocih diabetikih rane še ne celijo počasneje kot pri ostalih otrocih in da je ta pojav pogostejši pri starejših diabetikih. V glavi si je izdelala popoln načrt: z vaško mladino bo sicer prijazna in všečna, ko pa bo prišla domov, bo babici povedala, da niso prava družba zanjo, in da bo poslej raje raziskovala zakladnico knjig in filmov, ne pa narave. Ema je prišla do jezera, snela očala in skočila v jezero. Približal se ji je eden od plavalcev, predstavil se je kot Anej. Potem so se pridružili še Ana, Rok in Maša. Emin načrt ni

uspel, bili so prijetna družba. »Iz torbice ti je padlo nekaj svinčniku podobnega«, je Emo opozorila Maša, ko so pozneje sedeli na obrežju.

»To ni svinčnik, ampak inzulinska injekcija«, je Ema začela. Odziv družbe je bil nepričakovan. Nič niso bili pretreseni, nobene groze v očeh in nič tistega bednega sočutja. Emi je popoldan minil, kot bi mignil in ko je prišla domov, ji je babica povedala za telefonski klic. Klical je Žan in sporočil, da je celo poletje zanj predolgo in da meni, da se lahko jeseni spet srečata le kot prijatelja in da ga naj pozabi ... Emi so se zatresla tla pod nogami. En teden ni šla iz hiše, zaradi stresa pa se je njen sladkor dvignil v himalajske višave.

Sedmega dne po Novici je Emo prebudilo sonce. Kocka je padla. Po sobi je pobrala temne obleke, jih vrgla v koš z umazanim perilom, se oblekla v rumeno in si zaželela zajtrk. Žana je pustila za seboj v temi in začejala znova. S soncem. Ema je zaživela. Redno preverjanje sladkorja v krvi, jemanje zdravil po zdravnikovih navodilih, zelenjava, sadje, redni obiski pri zdravniku in gibanje na svežem zraku so postali del Eminega vsakdana. Zadnji teden avgusta je tudi Ema šla na morje. Z Laro, Brino in Anejem. Jeseni se je Ema sicer morala vrniti v Mursko Soboto. Toda zdaj je pogosteje hodila na obiske k babici, vsak vikend. Ema komaj čaka, da gre naslednje poletje k babici ... in z Anejem ob jezeru čakati sončni zahod. Res, ni več tako, kot je nekdaj bilo. Emi se je zgodilo podobno kot kozliču na Gori samote.

Ko so kozliču neznani ljudje nasilno odvedli njegove starše, brate in sestre, se je zavedel krutosti. Nikogar več ni bilo za tolažbo ali pravi nasvet. Odpravil se je na Goro modrecev, kjer prebiva sedem modrecev, ki znajo odgovoriti na vsa vprašanja in dati dober nasvet. Vprašal jih je: »Zakaj se je to sploh zgodilo in zakaj se je ravno meni?« Modreci so rekli: »Preveč sprašuješ, tako ti je bilo pač usojeno.« Potem je kozlič rekel: »Kako naj živim s tako žalostjo v srcu?« Modreci so brez sočutja odgovorili: »Ah, žalost ti bo pomagala, da boš spoznal veselje.« Kozlič pa: »Kako naj preživim brez ljubezni?« Modreci so se zasmejali in rekli: »Na pravi poti si, saj veš, da ljubezen potrebuješ.« Vprašal jih je: »Kakšna je moja prihodnost?« Modreci so rekli: »Kaj je sploh prihodnost? Življenje je sestavljeno iz trenutkov, prihodnji postajajo sedanji in pretekli. Poskrbi, da bodo trenutki, ki prihajajo, našli prijazno sedanost.« Nazadnje jih je vprašal: »Kako naj živim tako sam in brez upanja?« Modreci so rekli: »Pojdi iskat odgovor na Goro samote.« In je šel, ulegel se je na vrh in gledal v nižave. Dolgo, dolgo je bil na vrhu. Nikogar ni bilo. Misli so se mu neprestano vračale na Goro modrecev in k njihovim odgovorom. Polagoma so mu iz zbegane teme začele prihajati vedno jasnejše misli.

Kadar ti je nekaj usojeno, si ni treba razbijati glave z zakaj, temveč je treba sprejeti stanje, kakršno je. Žalost in veselje sta odvisna od čustvenega ravnovesja, ki ga mora uravnavati vsak sam z lastnimi silami. Če potrebuješ ljubezen, jo zagotovo tudi vsak drug, zato jo dajaj drugim in oni jo bodo dajali tebi. Lastna prihodnost ni nikoli zanesljivo znana, treba pa je storiti kaj, da bo prijazna. Strahu pred prihodnostjo ni, če se lahko ogneš nevarnostim prihodnosti z ukrepanjem v sedanosti.

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

Na Gori samote je našel čas in mir za razmišljanje o vsem, kar ga je težilo. Vse, kar mu prej ni bilo jasno, se mu je zdelo prozorno čisto. Še več: modrecev sploh ne bo šel več prosit za nasvet. Ker je bil skromen kozlič, se je zavedal svoje samovšečnosti, saj so mu ravno oni pomagali do teh spoznanj. Tako je na Gori samote kozlič dozorel, še preden je postal pravi kozel. Kmalu je srečal sorodne rodove in živel je dolgo in zadovoljno kozlovsko življenje.

Torej, Ema, ne sprašuj se, zakaj si sploh dobila sladkorno bolezen in zakaj ravno ti ... Imaš jo in ne boš se je znebila. Lahko pa jo obvladaš in živiš z njo kakovostno življenje. Najdi ravnovesje, ki je umetnost življenja in tudi ključ do odlične urejenosti sladkorne bolezni. Nihče ne ve za prihodnost tvoje bolezni, nedvomno pa o njenem poteku odločaš v veliki meri ti sama. Nasvet ti lahko dajo drugi, zdravljenje pa je v tvojih rokah.

Pojdimo vsak na svojo Goro samote in razmislimo o tem in vsem, kar nas teži.

Jana Cigan

Srednja zdravstvena šola Murska Sobota

9.3 LIKOVNI NATEČAJ

9.3.1 SEZNAM TEKMOVALCEV IN MENTORJEV

Ime	Priimek	Mentor	Naziv šole
Katja	Cestar	Zlatko Prah	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR
Sara	Caf		
Sara	Pungartnik		
Tajda	Ljubec		
Barbara	Toplak		
Teja	Grobelnik	Zlatko Prah	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA
Uška	Špegel		
Aida	Bajra		
Enisa	Jahič		
Nina	Tomšič		
Sara	Stankovič	Marlene Zorjan	SREDNJA ŠOLA IZOLA
Sara	Jerman		
Gaja Simona	Lovrečič		
Eva Luna	Mlakar		
Nair	Linzender	Anka Dornik Valič	TEHNIŠKI ŠOLSKI CENTER NOVA GORICA – TEHNIŠKA GIMNAZIJA IN ZDRAVSTVENA ŠOLA
Leni	Stevanivič		
Larisa	Matežič		
Neža	Cugmas	Petra Pižmoht	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA CELJE
Angelika	Kumer		
Viktorija	Dominkovič		
Tinkara	Pečnik		
Nika	Lamešič		

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

Neja	Ajdišek	Samo Šiles	SREDNJA ŠOLA ZAGORJE
Monika	Nikolić		
Aljana	Smajlović		
Nadija	Dizdarević		
Katarina	Renko	Marjanca Velkavrh, Tadeja Lamut	ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA
Tina	Ramovš		
Nina	Pečjak		
Kristina	Rozman		
Julija	Košir		
Luka	Gorenčič		
Eva	Čopič	Urša Blazinšek	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA
Jasmin	Malkoč		
Ana	Škerlj		
Tinkara	Kranjec	Janja Jakša	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA
Kristina	Mihelj		
Erika	Muzafirovič		
Taja	Oblak		
Anja	Perhaj		
Nika	Plevel		
Daniela Bernarda	Setnikar		
Nika	Svetlin		
Tim	Tehovnik		
Mejrema	Totič		
Katja	Urankar		
Lejla	Velić		
Adrijana	Vukeljić		
Ivana	Zaharievska		
Matevž	Zaveršnik		
Angelina	Žabič		
Ana	Žitko		
Klara	Babnik		
Ameal	Čaušević		
Nina	Čistar		
Kaja	Kastelic	Janja Jakša	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA
Merima	Mržljak		
Klara	Dajk		
Ana	Smolnikar		
Nina	Snoj		
Liljana	Stojchevska		
Katarina	Turk		
Urška	Dolenec		
Kristina	Džambo		
Nastja	Kastelic Papež		

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

Tajda	Kladnik	Janja Jakša	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA
Aleksandra	Logar		
Mihaela Mirjam	Mezeg		
Vesna	Mudri		
Neža	Žagar		
Zinajda	Halilović		
Ajla	Kahrimanović		
Remila	Majetič		
Urša	Serženta		
Martina	Smolnikar		
Dženisa	Šabić		
Tisna	Feratović		
Sebastijan	Selan		
Meta	Potočnik		
Tajda	Trope		
Klara	Lahajnar		
Nik	Tavčar		
Ajla	Durić		
Jana	Ferkulj		
Diana	Firšt		
Nina	Kalan		
Laura	Kozjek		

Dijaki so ustvarjali na temo svetovnega dneva zdravja – Diabetes, likovni prispevki pa so bili lahko vseh likovnih tehnik in oblik.

Na likovni natečaj je prispelo 34 prispevkov z devetih zdravstvenih šol, ki jih je ocenila in izbrala strokovna komisija.

Sestava komisije
Julija Krajšek Souvan – profesorica umetnostne zgodovine na Srednji gradbeni, lesarski in vzgojiteljski šoli
Gorazd Šuštarč – amaterski slikar
Uroš Strugar – profesor likovne umetnosti na Osnovni šoli Grm

Pri oceni in izbiri je strokovna komisija upoštevala:

- usklajenost izbrane teme z razpisom,
- doživetost, prepričljivost in inovativnost ter
- likovno kompozicijo, barvno ubranost in kvalitetno uporabo izbrane likovne tehnike.

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

Po mnenju komisije so se zgornjim kriterijem najbolj približala naslednja likovna dela:

Uvrstitev	Ime in priimek tekmovalca	Mentor	Naziv šole
1.	Sara Stanković	Marlene Zorjan	SREDNJA ŠOLA IZOLA
2.	Teja Grobelnik	Zlatko Prah	ŠOLSKI CENTER SLOVENJ GRADEC – SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA
3.	Sara Caf	Zlatko Prah	SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KOZMETIČNA ŠOLA MARIBOR
4.	Skupina dijakov 1. B (III)	Janja Jakša	SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA LJUBLJANA
5.	Eva Čopič, Jasmin Malkoč	Urša Blazinšek	SREDNJA GOZDARSKA IN LESARSKA ŠOLA POSTOJNA

9.3.2 NAGRAJENI LIKOVNI PRISPEVKI

1. mesto

Sara Stanković
Srednja šola Izola

2. mesto

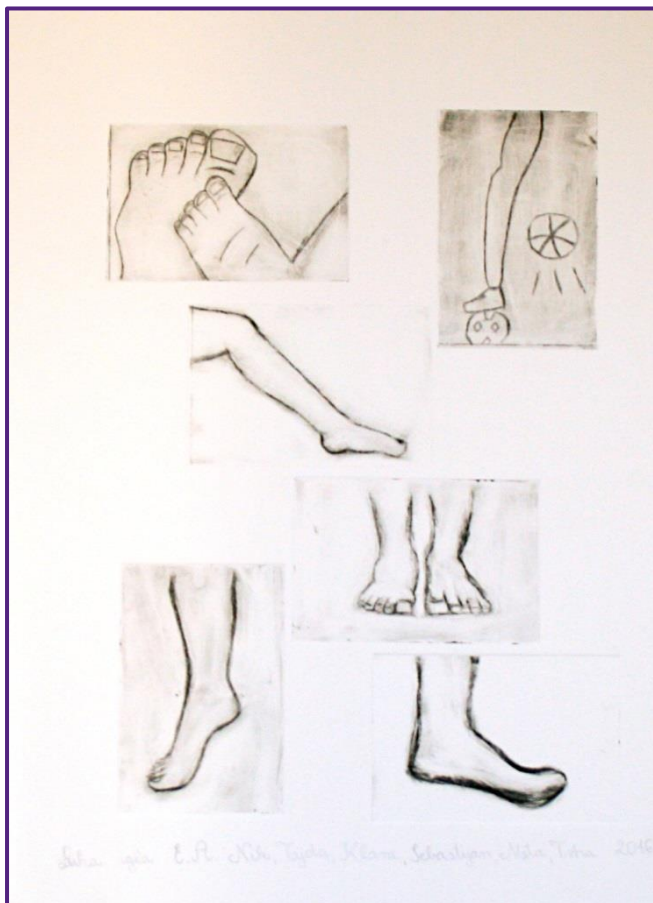
Teja Grobelnik
Šolski center Slovenj Gradec –
Srednja zdravstvena šola

3. mesto

Sara Caf
Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor

4. mesto

Skupina dijakov 1. B (III)
Srednja zdravstvena šola Ljubljana

5. mesto

Eva Čopič, Jasmin Malkoč
Srednja gozdarska in lesarska šola Postojna

10 STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE IN OGLED RAZSTAVE

Udeleženci tekmovanja in njihovi mentorji so se udeležili predavanja Vitamin D3 – »čudežni hormon« in njegov vpliv na naše zdravje, ki ga je vodil Gorazd Šušтариč.

43-letni Gorazd Šušтариč iz Dragatuša že 15 let boleha za multiplo sklerozo in sam išče načine, kako zaustaviti bolezen. Ugotovil je, da pomanjkanje vitamina D3 vpliva na poslabšanje bolezni in zdaj že več kot leto dni jemlje prehransko dopolnilo. Zdravstveno stanje se mu od tedaj opazno izboljšuje in sam pravi, da je edini Slovenec, ki je zaustavil napredovanje multiple skleroze.

Poudaril je tudi, da osvešča bolnike in širi svoja spoznanja o vitaminu D3. Predavanje je bilo zelo poučno in je pustilo na poslušalcih velik vtis. Več o predavatelju in vitaminu D3 si lahko preberete na <http://fototapete.xyz/vitamin-d3/>.

Po predavanju so si dijaki in mentorji ogledali še kabinete, v katerih se izvaja praktični del pouka pri strokovnih predmetih, in razstavo nagrajenih literarnih in likovnih del, ki smo jo pripravili na hodniku naše šole.

11 SREČANJE NA TEKMOVANJU

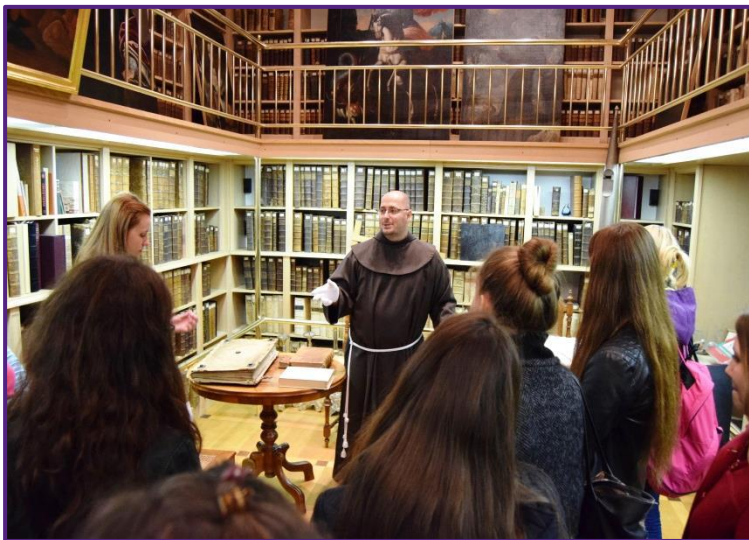
Po tekmovanju so dijaki 3. b in c, programa zdravstvene nege, goste popeljali na ogled Novega mesta, mesta s 650-letno tradicijo, nastalega na okljuku reke Krke. Razdelili so se v 6 skupin in se pod vodstvom profesorjev napatili do najbolj prepoznavnih točk mesta: Kapitlja s cerkvijo svetega Nikolaja in škofijskega dvorca, Dolenjskega muzeja, Splošne bolnišnice Novo mesto, frančiškanske cerkve s samostanom ter Dolenjskega muzeja. Dijaki so pripravili kratke in zanimive predstavitve.

Najprej so si ogledali splošno bolnišnico, kjer so dijaki predstavili njeno zgodovino ter nastanek le-te. Povedali so, da je v interni bolnišnici zadnje dneve preživela Prešernova muza Julija Primic. Ogledali so si tudi nov urgentni center in izvedeli, kako v bolnici poteka praksa, ki jo izvajajo dijaki tretjih letnikov.

Nato so odšli v Dolenjski muzej, kjer so kustosi obiskovalcem iz železne dobe pokazali novomeške situle. Izvedeli so mnogo novega in zanimivega o situlah, ki so jih največ našli ravno pri nas, v Novem mestu, in sicer kar 16, od tega 9 figurativno okrašenih. Zaradi njih Novemu mestu rečemo tudi mesto situl.

Naprej so se napotili k frančiškanski cerkvi, kjer sta dijaka novomeške zdravstvene šole pripovedovala, kako sta nastali cerkev in škofija. Frančiškanski menih pa je gostom razkazal samostan ter knjižnico, kjer so shranjene najstarejše knjige, ki so jih menihi prepisovali in svojim zapiskom dodajali unikatne inicialke. Najbolj zanimiv je bil ogled že skoraj 600 let starega rokopisa.

Od frančiškanov jih je pot vodila proti kapiteljski cerkvi, kjer sta dijaka predstavila njeno zgodovino, nato pa so si jo ogledali še od znotraj. Gotska cerkev svetega Miklavža, stoletna spremljevalka Novega mesta, se vzpenja proti nebu na vrhu v okljuk reke Krke umeščenega historičnega jedra. Cerkev je najimenitnejši spomenik mesta in eden od njegovih osrednjih simbolov, ključno pa oblikuje tudi novomeško silhueto. Stavba je bila vzor gradnji številnim manjšim cerkvam po Dolenjski. Cerkev svetega Miklavža je stolna od leta 2006, ko je bila ustanovljena novomeška škofija, pred tem je bila kapiteljska.

Po končanih ogledih so udeleženci tekmovanja, profesorji in dijaki spremljevalci odšli nazaj po mestu v šolo na kosilo. Med potjo so dijaki veselo klepetali in stkali tudi kakšno novo prijateljstvo. Potepanje po mestu je bilo kljub deževnemu vremenu prijetno in zanimivo.

12 ZAKLJUČNA SLOVESNOST Z RAZGLASITVIJO REZULTATOV

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin se je zaključilo s svečano prireditvijo v Športni dvorani Leona Štuklja.

Po uvodnem nagovoru direktorja Šolskega centra Štefana Davida in ravnateljice Srednje zdravstvene in kemijske šole Damjane Papež je nekaj besed o tekmovanju spregovorila tudi predsednica Skupnosti srednjih zdravstvenih šol Slovenije Marija Verbič.

Prireditvev smo popestrili z glasbenimi in plesnimi točkami. Pevski zbor Srednje zdravstvene in kemijske šole je zapel znani slovenski pesmi Ne čakaj pomladi in Tribučko kolo, svoj glasbeni talent in ljubezen do glasbe sta nam predstavili tudi dijakinji z igranjem na flavto in klarinet.

21. državno tekmovanje srednjih zdravstvenih šol za priznanja Angele Boškin

Pred podelitvijo priznanj likovnega natečaja pa sta nam ob ritmični glasbi pokazali svoje veselje do gibanja tudi plesna skupina dijakinj iz oddelka 3. c ZN in skupina trebanjskih mažoret. Po razglasitvi nagrad in priznanj literarnega natečaja smo prisluhnili še odlomkom nagrajenih besedil.

Z razglasitvijo rezultatov o tekmovanju iz znanja stroke smo zaključili slovesno prireditev.

Aktiv ZN SZKŠ z ravnateljico Damjano Papež in pomočnico ravnateljice Katjo Hrovat

13 TEKMOVANJE SO OMOGOČILI

ELEKTRO MARIBOR

Francišksanski samostan NM
Župnija NM – sv. Lenart

IMPOLJCA

RENAULT

REVOZ d.d.

Energija za življenje

Cvetličarna in trgovina Pia, Petra Žnidaršič, s. p.
Sadje in zelenjava, Imperlj Janez, s. p., Kiwi shop
Trgovina Lindič Cvetka, s. p., PE DarLin Boštanj

Sašo Đukić

Organizator, d. o. o

Varstveno delovni center Novo mesto

14 PRI NASTANKU BILTENA SO SODELOVALI

UREDNIŠKI ODBOR

Petra Krulc

Tadeja Lamut

Damjana Papež

Goran Matešić (grafično oblikovanje)

Petra Krulc (jezikovni pregled)

VSEBINSKI DEL

Matej Cizelj

Janja Florjančič

Mateja Kržičnik

Valentina Madjar Sitar

dijaki 2. b in c ZN

Julija Košir 1. a ZN (fotografija)

Luka Gorenčič 2. a K (video)

Kaja Jug 2. b K (fotografija)

Jasmina Koplek 3. b F (fotografija)

Izdal

Šolski center Novo mesto

Srednja zdravstvena in kemijska šola

Novo mesto, april 2016